YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)
2 päivänä toukokuuta 1996 *

Asiassa C-234/95,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja Hendrik van Lier, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Ranskan tasavalta, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston apulaisosastopäällikkö Catherine de Salins ja saman osaston ulkoasiainsihteeri Philippe Martinet, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Ranskan suurlähetystö, 9 boulevard du Prince Henri,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii sen toteamista, että koska Ranskan tasavalta ei ole antanut julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY (EYVL L 209, s. 1) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut niistä viipymättä komissiolle, Ranskan tasavalta ei ole noudattanut sille tämän direktiivin ja etenkin sen 44 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit J.-P. Puissochet, P. Jann (esittelevä tuomari), L. Sevón ja M. Wathelet,

julkisasiamies: A. La Pergola,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 14.3.1996 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 5.7.1995 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että koska Ranskan tasavalta ei ole antanut julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY (EYVL L 209, s. 1) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut niistä viipymättä komissiolle, Ranskan tasavalta ei ole noudattanut sille tämän direktiivin ja etenkin sen 44 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita.

2 Direktiivin 44 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava voimaan direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 1.7.1993 mennessä ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 Koska komissio ei saanut ilmoitusta Ranskan tasavallan direktiivin noudattamiseksi voimaan saattamista oikeussäännöistä, komissio antoi 9.8.1993 Ranskan hallitukselle virallisen huomautuksen kehottaen sitä esittämään huomautuksensa kahden kuukauden määräajassa.

4 Koska komissio ei saanut viralliseen huomautukseen mitään vastausta, se osoitti 26.9.1994 Ranskan hallitukselle perustellun lausunnon kehottaen sitä toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet direktiivin noudattamiseksi kahden kuukauden määräajassa.

5 Vastauksena tähän perusteltuun lausuntoon Ranskan hallitus ilmoitti komissiolle, että erityisesti palveluhankintasopimuksia koskeva lakiesitys oli toimitettu senaatille. Koska muita tietoja tästä lainsäädäntömenettelystä ei ollut, komissio nosti esillä olevan kanteen.

6 Ranskan hallitus ei kiistä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä.

7 Kuitenkin siltä osin kuin kyse on julkisessa valvonnassa yleisen edun tarkoituksessa toimivista yksityisistä yksiköistä, Ranskan hallitus väittää, että Ranskassa on laadittu lakiesitys, jonka tarkoituksena on pääasiallisesti laajentaa julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyiden avoimuudesta ja säännönmukaisuudesta 3.1.1991 annetun lain 91-3 soveltamisalaa kattamaan näiden yksiköiden tekemät palveluhankintoja koskevat sopimukset. Tämä laki, jonka perusteella tietyt hankintasopimukset on tehtävä noudattaen ilmoittamista ja kilpailuttamista koskevia sääntöjä, koskee tällä hetkellä vain näiden yksiköiden tekemiä rakennusurakoita koskevia sopimuksia. Näiden menettelyjen laajentaminen koskemaan palveluhankintoja koskevia sopimuksia toteutetaan todennäköisesti hyväksymällä soveltamisasetus, jolla muutetaan 31.3.1992 annettua asetusta nro 92-311.

8 Siltä osin kuin kyse on valtion ja paikallisten yksiköiden tekemistä hankintasopimuksista, Ranskan hallitus korostaa, että direktiivi saatetaan osaksi kansallista oikeusjärjestystä Conseil d'État'n asetuksella, josta on nyt keskusteltu viimeistä kertaa ministeriöiden kesken.

9 Koska direktiiviä ei ole saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä asetetussa määräajassa, on syytä katsoa, että komission tämän toteamiseksi nostama kanne on perusteltu.

10 Siten on syytä todeta, että jätettyään saattamatta voimaan säädetyssä määräajassa ne lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ovat tarpeen direktiivin noudattamiseksi, Ranskan tasavalta on jättänyt noudattamatta sille direktiivin 44 artiklan 1 kohdan mukaan kuuluvat velvoitteet.

Oikeudenkäyntikulut

11 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Komissio on vaatinut Ranskan tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska Ranskan tasavalta on hävinnyt asian, se velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Jätettyään saattamatta voimaan asetetussa määräajassa ne lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ovat tarpeen julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä

kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY noudattamiseksi, Ranskan tasavalta on jättänyt noudattamatta sille tämän direktiivin 44 artiklan 1 kohdan mukaan kuuluvat velvoitteet.

2) Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Edward Puissochet Jann

Sevón Wathelet

Julistettiin Luxemburgissa 2 päivänä toukokuuta 1996.

R. Grass D. A. O. Edward

kirjaaja viidennen jaoston puheenjohtaja